

عنوان مقاله:

اثر سرریز سرمایه گذاری مستقیم خارجی و نقش قابلیت جذب بنگاه های داخلی در بخش صنعت: مورد ایران (۱۳۸۶-۱۳۷۶)

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات اقتصادی، دوره 47، شماره 4 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حسین مرزبان - عضو هیات علمی بخش اقتصاد دانشگاه شیراز

مهدی نجاتی - دانشجوی دکتری اقتصاد دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر سرمایه گذاری مستقیم خارجی نقش مهمی در ایجاد توسعه و بهبود رشد اقتصادی کشورهای جهان داشته است. سرمایه گذاری مستقیم خارجی می تواند در کنار انتقال سرمایه، به عنوان کانالی برای انتقال فناوری های جدید به کشور میزبان عمل کند. با این حال مطالعات تجربی، نتایج متفاوتی از نظر جهت و میزان اثرگذاری سرمایه گذاری خارجی روی بهره وری بنگاه های کشور میزبان به دست می دهند. از سرمایه ی انسانی به عنوان شاخص قابلیت جذب بنگاه های داخلی در سرریز بهره وری به این بنگاه ها استفاده شده است. در مقاله ی حاضر با استفاده از مدل داده های ترکیبی برای تعدادی از زیرگروه های بخش صنعت، اثرات سرریز سرمایه گذاری مستقیم خارجی طی دوره ی زمانی ۱۳۷۶-۱۳۸۶ مورد آزمون قرار می گیرد. نتایج نشان می دهد که وجود بنگاه های خارجی از طریق پیوندهای عمودی روی بهره وری بنگاه های داخلی، اثر مثبت و معنی داری داشته است و پیوندهای افقی بین بنگاه های داخلی و خارجی بهره وری بنگاه های داخلی را کاهش می دهد. اما با افزایش سطح سرمایه ی انسانی و هزینه های تحقیق و توسعه در بنگاه های داخلی، رفته رفته اثرات منفی پیوندهای افقی مثبت و افزایشی می شود. طبقه بندی JEL: O۳ E۲۴, F۲۱, D۲۴, L۶۰, JEL:

کلمات کلیدی:

تحقیق و توسعه، سرریز افقی و عمودی، سرمایه ی انسانی، سرمایه گذاری مستقیم خارجی، قابلیت جذب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1309393>

